

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

לפני **כבוד השופטת ענת גרינבאום-שמעון**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ הגב' אחירז גולדשטיין כשר

נגד

הנאשם **אחמד אסקאפי**
ע"י ב"כ עו"ד לינה סאבא חבש

גזר דין

רקע

1. ביום 10.4.2025 הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה ממניע גזעני לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") בצירוף סעיף 144(א) לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.5.22 בשעה 00:33 או בסמוך, הלך הנאשם עם חברו ברחוב הגיא בעיר העתיקה בירושלים, והבחין בעומר קדוש (להלן: "**המתלונן**") וחברו כשהם חובשים כיפה, וניכר כי חזותם יהודית-דתית. בשלב זה, גמלה בליבו של הנאשם החלטה לתקוף את המתלונן רק בשל היותו יהודי. בהמשך לאמור, בעת שחלף על פני המתלונן ירק הנאשם לעברו ופגע בפניו.
3. בתשובתו לכתב האישום, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום אך כפר במניע הגזעני ולפיכך נשמעו ראיות בתיק.
4. ביום 12.5.2025 טענו הצדדים לעונש.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

ראיות לעונש

5. ב"כ המאשימה הגישה הצהרת נפגע (ת/1) ודו"ח נתונים סטטיסטיים לגבי היקף ביצוע עבירות ממניע גזעני ואילו ב"כ הנאשם הגישה אסופת מסמכים רפואיים (נ/1) וכן את בקשתה לקבלת מידע לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (נ/2).

תמצית טיעוני הצדדים

6. המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ועל הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממנה ועתרה למתחם שני בין 5 – 12 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי מרתיע ופיצוי למתלונן. המאשימה הבהירה כי על אף שאין מדובר באירוע אלימות חמור ולא נגרם נזק ממשי הרי שמדובר במעשה משפיל המותיר תחושות קשות. עוד נטען כי נלקחה בחשבון עובדת היותו של הנאשם שתוי בעת ביצוע המעשה. המאשימה הפנתה לתצהיר הנפגע ולפסיקה המתאימה לשיטתה, ובין היתר לתפ"ח (מחוזי ב"ש) 35048-04-17 **מדינת ישראל נ' עמיצור** (5.11.2018), לע"פ 9507/11 **סביליה נ' מדינת ישראל** (4.4.2012). כן הפנתה לפסיקה בעניין השלכות מניע גזעני: ת.פ. (שלום נוער י-ם) 6789-05-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.12.2022), עפ"ג (מחוזי י-ם) 2193/10 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (13.7.2010), ענ"פ (מחוזי נוער י-ם) 8565-03-24 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.8.2024) וענ"פ (מחוזי נוער י-ם) 1331-05-24 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.7.2024). המאשימה עתרה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, בשים לב לגילו הצעיר, עברו הפלילי הנקי וחלופי הזמן מביצוע העבירה, אם כי לא בתחתיתו ולהשית עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, בצד ענישה נלווית, תוך התחשבות בהרתעת הרבים. ביחס לטענת הנאשם לאכיפה בררנית טענה המאשימה כי לא הונחה כל תשתית לטענה וזו לא הוכחה.

7. באת כח הנאשם עתרה לקביעת מתחם שני בין מאסר מותנה למספר חודשי עבודות שירות וזאת בשים לב לכך שאין מדובר בתקיפה אלימה אלא ביריקה בלבד, במעשה שאינו מתוכנן שלא הוביל לנזק ובוצע בעת שהנאשם שתוי. הסנגורית הפנתה לת.פ. (שלום י-ם) 7897-2008 **מדינת ישראל נ' מגרפתה** (2.11.2011) ולת.פ. (שלום י-ם) 38958-04-19 **מדינת ישראל נ' זעתרה** (7.7.2021). עוד ביקשה למקם את הנאשם בתחתית המתחם, בשים לב להיותו בן 30, נעדר עבר פלילי ולחלופי 3 שנים מהאירוע. ב"כ הנאשם טענה כי יש לתת להצהרת הנפגע משקל נמוך מאחר שאת הנזקים הנפשיים אותם תיאר לא מסר בתלונתו במטרה. מעשיו של הנאשם לא היו מתוכננים, היו ספונטניים ולא גרמו כל נזק למתלונן למעט הביזוי. אין חולק כי הנאשם היה שתוי בעת האירוע ומשכך לא היה ער באופן מלא למעשיו ויש באלכוהול להחליש את הדומיננטיות של המניע הגזעני. המעשה אינו אופייני לו והוא בעל קשרי חברות עם יהודים. עוד הוסיפה כי הנאשם עבר תאונת דרכים בשנת 2020 וסובל מאז מנכות ברגלו.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

ב"כ הנאשם טענה לאכיפה בררנית כאשר תופעת יריקות המתבצעת על ידי יהודים כלפי אנשי כמורה נוצרים בעיר העתיקה אינה נאכפת והפנתה בעניין זה לאסופת כתבות מן העיתונות שהוגשה על ידה, לת.פ. (שלום י-ם) 7534-08 **מדינת ישראל נ' היווני מארטריאן** (25.10.2011) שם אישרה המאשימה קיומה של התופעה וכן לתשובה לבקשה שהגישה לפי חוק חופש המידע לגבי חקירות בעניין יריקות על אנשי דת ולפיה אין כל מידע. עוד טענה הכי הגשת כתבי אישום בתיקים מסוג זה רק נגד פלג אחד מהאוכלוסייה פוגעת בעקרון השוויון ומהווה אכיפה בררנית. ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בעונש מאסר מותנה וענישה נלווית.

8. הנאשם, בדברו האחרון, הביע חרטה והתנצל ואמר כי אינו רוצה להיכנס לכלא או שעתידי יפגע.

דיון והכרעה

הערכים המוגנים, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וקביעת המתחם

9. מעשיו של הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים והם הגנה על שלומו הגופני, ביטחונו האישי ושלוות נפשו של אדם כמו גם על כבודו. הפגיעה בערכים המוגנים הבסיסים האלו קשה גם משום שהשלכותיה חורגות מעניינם של הנפגע האינדיבידואלי אל עבר הקבוצה אליה כוונה הפגיעה וגם משום האקראיות שבבחירת הקורבן, דבר המוביל לפגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי במרחב הציבורי.

10. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה שבוצעה מתוך מניע גזעני, לפי סעיף 144 לחוק העונשין. כמצויין בהכרעת הדין, גזענות הוגדרה על ידי המחוקק בחוק העונשין כ"ד"פה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת מדנים כלפי ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני".

11. על חומרתן היתרה של עבירות אלימות המתבצעות ממניע גזעני ניתן ללמוד מדברי בית המשפט העליון ולפיהם:

"העונש המוטל בגין מעשי עבירה המבוצעים על רקע גזעני, צריך לתת ביטוי לסלידת החברה בישראל ממעשים מסוג זה, ולבטא באופן חד משמעי מסר מרתיע, לבל יעז אדם להצית את אש הגזענות בקרבנו, ולפגוע באדם תמים בשל מוצאו..." (עניין סביליה שלעיל, פסקה 16)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

12. בהתאם להוראת סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע נאשם, יש להתחשב בקיומן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה. להלן בחינת הנסיבות במקרה דנן:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה וטיב המעשה – מצפייה בסרטון האירוע נראה כי אין המדובר באירוע מתוכנן, כי אם בסוג של מעשה ספונטני שביצע הנאשם, עת הבחין במתלונן וחברו ובחזותם היהודית. מדובר באקט אלים בודד ולא בתקיפה שהתמשכה.

ב. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה – הנאשם ביצע את העבירה לבדו והוא האחראי הבלעדי לביצועה.

ג. הנזק שנגרם מביצוע העבירה – אין חולק כי למתלונן לא נגרם נזק גופני והוא לא נזקק לטיפול רפואי ואמנם אין מדובר בעבירת תקיפה "קלאסית" במסגרתה אדם מכה אחר, אך מעשה היריקה גורם לתחושות השפלה, ביזוי ואף גועל. משכך, אין להקל ראש בעוצמת הנזק הנפשי הנגרם מתקיפה מסוג זה. זה המקום לציין כי, מהצהרת נפגע העבירה, עולה כי בעקבות מעשיו של הנאשם חש המתלונן תחושה קשה של ביזיון ומועקה. לדבריו אף חווה, במהלך האירוע, התקף חרדה המלווה בקושי נשימה ורעידות בגוף ומאז האירוע חושש ללכת לבד ברחוב וחושב על שאירע לו ללא הפסקה. על אף שויתר הנאשם על חקירת המתלונן טענה ב"כ הנאשם כי אין ליתן משקל לדבריו מאחר שלא נמסרו על ידו במשטרה. אין בידי לקבל טענה זו. ברי כי, מעשיו של הנאשם גרמו לתחושות קשות בקרב המתלונן ולפגיעה בתחושת הביטחון האישי ובהתאם מצאתי ליתן משקל לאמור בהצהרתו.

ד. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה – פוטנציאל הנזק הגלום בעבירות המבוצעות מתוך מניע גזעני הוא גבוה ונובע מהשלכות הרחב של פגיעה מסוג זה מעניינו הפרטי של המתלונן אל עבר מעגלים רחבים הנמנים עם הקבוצה שהפגיעה כוונה אל פרטיה ואשר שותפה לתחושת ההשפלה והביזוי שנגרמו מהתקיפה. בנקל עלולים המעשים להביא ל"תגובת שרשרת" ולמעשי נקם והתנכלות בין יהודים לערבים.

ה. הנאשם ביצע את העבירה לאחר ששתה אלכוהול. עם זאת, במסגרת הכרעת הדין קבעתי כי אין המדובר במצב שכרות המקיים את סייג "הגנת השכרות" הקבוע בסעיף 34ט לחוק העונשין. התרשמותי היא כי, ייתכן והיה בעובדת היותו של הנאשם שתוי כדי להסיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

במידת מה עכבות, בעת ביצוע המעשים. עם זאת, צריכת האלכוהול, שאין מחלוקת שהיתה בבחירתו החופשית של הנאשם, אינה נסיבה בעלת משקל משמעותי לקולה.

13. בשים לב לאמור, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני.

14. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שבעבירה בה הורשע הנאשם וכאשר נעשית מתוך מניע גזעני, משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים. עם זאת כל אירוע אלימות שונה בנסיבותיו ממקרים אחרים וכל מקרה נבחן בהתאם לנסיבותיו. מצאתי את אלו כפסיקה מתאימה לקביעת מתחם העונש ההולם במקרה זה:

א. רע"פ 5522/10 מחאגינה נ' מדינת ישראל (22.7.2010), שניתן לפני תיקון 113 לחוק – בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של נאשם, דמות ציבורית בעלת עבר פלילי, אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירות של השתתפות בהתפרעות ותקיפת שוטר כדי להכשילו, בכך שעל רקע עבודות שיפוץ שנעשו בהר הבית לקח הנאשם חלק בהתפרעות שהתרחשה במקום במהלכה גידף שוטרים ובשלב מסוים ירק בפניו של שוטר וקרא לעברו: "אתם גזענים ורוצחים אין לכם כבוד". בית המשפט השית עליו עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, אשר הופחת על ידי בית המשפט המחוזי בעקבות ערעורו ל-5 חודשי מאסר בפועל (עפ"ג (מחוזי י-ם) 2193-10 מחאגינה נ' מדינת ישראל (13.7.2010)).

ב. ת.פ. (שלום ת"א) 37029-05-19 מדינת ישראל נ' לדרמן (15.6.2020) – הנאשם הורשע על בסיס הודאתו בעבירה של תקיפה, בכך שירק פעמיים אל עבר המתלונן, הוא שגריר מדינת פולין בישראל, וכן היכה בחוזקה על רכבו לאחר שנהגו של השגריר צפר לנאשם שחסם את נתיב נסיעתו. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מע"ת ואף מע"ת לצד של"צ ועד 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובשל היותו של הנאשם בן 66 שנה ונעדר עבר פלילי, אשר הודה, לקח אחריות והביע חרטה וחש בושה עמוקה, השית עליו מאסר על תנאי וכן 150 שעות לתועלת הציבור.

ג. ת.פ. (שלום י-ם) 27116-06-21 מדינת ישראל נ' דארי (24.5.2023) – הנאשם הורשע, על בסיס הודאתו, בעבירה של תקיפה ממניע גזעני, בכך שהיכה את המתלונן בעורפו בשל מניע גזעני ולאחר שפגש בו באקראי בתחנת דלק. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

ד. ת.פ. (שלום י-ם) 38958-04-19 **מדינת ישראל נ' זעתרה** (7.7.2021) – הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה מתוך מניע גזעני, בכך שבעט פעמיים במתלונן ובבנו הקטין שרכבו אותה עת על אופניים וזאת בשל חזותם היהודית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, חודשיים מאסר בעבודות שירות.

ה. ת.פ. (שלום י-ם) 77446-12-20 **מדינת ישראל נ' עאסי** (19.7.2023) – הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה ממניע גזעני, בכך שיידה לעבר המתלונן שלוש פעמים חפץ קטן בגודל גולה, אשר פגע באזור העורף והכתף של המתלונן וגרם לו לכאבים, כל זאת רק בשל חזותו החרדית של המתלונן. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי הפחית את עונשו ל-3 חודשי עבודות שירות, בהסכמת הצדדים, בשל תקלה באי הזמנת תסקיר שירות מבחן טרם גזירת דינו של הנאשם ועל אף שהעבירה בוצעה בטרם מלאו לו 21 שנים (עפ"ג (מחוזי י-ם) 10379-09-23 **עאסי נ' מדינת ישראל** (28.1.2024)).

15. בשים לב לפסיקה הנוהגת, אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר מותנה. זאת ועוד, לא מצאתי כי פסק הדין עליו ביקשה לבסס טיעונה זה, ת.פ. (שלום י-ם) 7897-08 **מדינת ישראל נ' מגרפתה** (2.11.2011), רלוונטי לענייננו שכן שם דובר היה בעבירת תקיפה בלבד, שלא מתוך מניע גזעני, בנסיבות שאינן דומות לענייננו.

16. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בפסיקה הנוהגת ובשים לב לכך כי מדובר בעבירת אלימות במדרג נמוך אך כזו שבוצעה ממניע גזעני הקובע כפל עונש לעבירה, אני קובעת שבנסיבות המקרה דן מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצד ענישה נלווית.

העונש המתאים

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמשקל שיש ליתן להן, וביניהן אלה:

א. הפגיעה של העונש בנאשם ומשפחתו ונזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו – מדובר בנאשם כבן 31 שנה, נעדר עבר פלילי שזו לו הפעם הראשונה שהוא צפוי לרצות עונש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

מאסר. אין מדובר בפגיעה שאינה מידתית לחומרת מעשיו ואין נסיבות אישיות מיוחדות המלמדות כי עונש המאסר יקשה עליו, יתר על המידה, בשונה מכל אחד אחר. לא מצאתי ליתן משקל לטענת הנאשם בעניין נכותו בעקבות תאונת דרכים קשה שעבר בשנת 2020, שכן לא היה במצב הרפואי הנטען למנוע מן הנאשם מלבצע את המיוחס לו ולא נטען כי מצבו הרפואי הוא זה שהובילו לביצועה.

ב. נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב ושיתוף פעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק – אמנם הנאשם הודה בתשובתו לכתב האישום בביצוע תקיפה (ראה פרוטוקול מיום 23.12.24) וכפר אך במניע הגזעני ומשכך נוהלו הוכחות בתיק. עם זאת, מגרסתו שנשמעה בפני במסגרת ניהול התיק עלה כי הלכה למעשה הנאשם אינו לוקח אחריות על ביצוע התקיפה כאשר לאורך עדותו עמד על כך כי בשל בעיה רפואית הוא נוהג לירוק כעניין שבשגרה ולאור זאת וגם מאחר שהיה שיכור, פגעה יריקתו בשוגג במתלונן. באמור אין לבטא נטילת אחריות מלאה והפנמת הפסול במעשיו. עם זאת, אציין כי בדברו האחרון, הביע הנאשם חרטה על האירוע.

ג. חלופת הזמן מעת ביצוע העבירה – העבירה בוצעה לפני כשלוש שנים וכתב האישום הוגש בחלוף כשנה ו-7 חודשים. מאחר שעמד הנאשם על הכחשתו בדבר קיומו של מניע גזעני נוהל ההליך. זוהי זכותו של הנאשם והדבר לא יזקף לחובתו ואולם, אין הוא זכאי להקלה השמורה למי שמוצא לנכון להודות במעשהו ולשאת באחריות, לרוב תוך חסכון זמן שיפוטי.

18. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב לצורך להחמיר עם מקרי אלימות הנעשים על רקע גזעני והעדר נטילת אחריות מלאה, מחד; ובהינתן עברו הנקי של הנאשם והבעת החרטה, מאידך; אני סבורה שיש למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, אם כי לא בתחתיתו.

אכיפה בררנית

19. ב"כ הנאשם טענה כי יש מקום לשקול במסגרת עונשו של הנאשם את אי העמדתם לדין של יורקים על אנשי כמורה, בעיר העתיקה בירושלים, והפנתה בעניין זה לעולה מת.פ. (שלום י-ם) 7534-08 **מדינת ישראל נ' היווני מארטורסיאן** (25.10.2011) שם ציין בית המשפט כי: **" בית המשפט שמע ראיות לפיהן מדובר בתופעה שיום אחרי יום אנשי כמורה חשופים ליריקות על ידי אותן קבוצות שוליות, תופעה שבאה לבזות דת אחרת. דא עקא, גם שמעתי שרשויות האכיפה אינן מצליחות לעקור את התופעה. היורקים אינם נתפסים ואינם נענשים על מעשיהם. לא מדובר בתופעה חדשה אלא תופעה שקיימת כבר שנים."**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

20. כחזוק לטענתה, הגישה ב"כ הנאשם את תשובת הממונה על חופש המידע במשטרת ישראל לפיה לא קיימים נתונים אודות תקיפות ממניע גזעני בהתייחס ליריקות לעבר אנשי דת נוצרים בעיר העתיקה בירושלים (נ/2). לאחר ששקלתי את הנטען, לא מצאתי כי יש באמור להוות תשתית ראייתית מספקת ללמד כי המאשימה נמנעת מלאכוף את אכיפה שוויונית בעבירות אלו בשל שיקולים פסולים או שרירותיים.

21. מושכלות יסוד הן, כי הגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית שמורה למקרים חריגים והנטל המוטל על כתפי הנאשם הטוען לקיומה הוא כבד, ועליו להצביע על חריגה שיטתית ולאורך זמן ממדיניות האכיפה של הרשות, שכן לרשות עומדת חזקת תקינות מנהלית ביחס לפעולותיה (רע"פ 2958/13 **סבח נ' מדינת ישראל** (8.5.13), בפסקה 12 לפסק דינו של השופט א' שהם). לפיכך, על הטוען לאכיפה בררנית הנטל להפריך חזקה זו, ולהראות שבבסיס הבחנה ניצב מניע פסול, כגון שרירות או שיקולים זרים.

22. בת"פ 32983-12-12 **מדינת ישראל נ' שוורץ** (18.4.2016) (להלן: "**עניין שוורץ**") נדונה בקשתם של שני נאשמים לביטול הרשעתם אשר ניתנה, על יסוד הודאתם, בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי ממניע של עוינות כלפי ציבור מחמת דת או קבוצה דתית, לפי סעיף 216(א)(1) בצירוף סעיף 144(א) לחוק העונשין לאחר שהודו בכך שירקו אל עבר המתלוננים, שני כמרים ארמנים המתגוררים במנזר ארמני הממוקם ברובע הארמני בעיר העתיקה בירושלים. גם במסגרת עניין שוורץ הועלתה טענה לאכיפה בררנית ולפיה הפרקליטות אינה מעמידה לדין בגין אירועי פגיעה ביהודים או בקודשי דת יהודיים על רקע גזעני. בית המשפט דחה את טענת האכיפה הבררנית והוסיף כי:

"ודוק, אני מוכנה להניח לטובת ההגנה כי אין בנמצא מקרים רבים אחרים בהם נאשמים הועמדו לדין בגין יריקה בלבד לכיוונם של אנשי דת. עם זאת, אין לשלול כי הדבר נעוץ בקושי לזהות את היורקים, באופן המשבש את האפשרות להגשת תלונה ולאכיפת הדין הפלילי (יוער כי העדים אותם העיד הסנגור לפניי, עמדו בעצמם על קשיי הזיהוי האמורים). מכל מקום, ההגנה לא עוררה ולו ספק סביר בדבר קיומם של שיקולי אכיפה לא עניינים או הפלייה פסולה בנוגע להעמדתם לדין של הנאשמים שלפניי...."

23. דברים אלו יפים ורלוונטיים אף לענייננו ואף יש בעצם קיומו של עניין שוורץ האמור ללמד כי מתקיימת אכיפה כנגד אלה היורקים על אנשי כמורה. עם זאת ובהתאם לאמור בעניין שוורץ לא עלה בידי ההגנה לעורר ספק ביחס לשיקולי אכיפה בלתי ראויים על יסודם ניתן לבסס טענת הגנה מן הצדק ומשכך הטענה נדחת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50307-12-23 מדינת ישראל נ' אסקאפי

24. אני גוזרת אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, החל מיום 29.10.25, אשר ירוצו בבית אבות "בית באייר" נאמנות לתכנון ופיתוח שירותים למען הזקן בירושלים, ברחוב ים-סוף 33 בשכונת סנהדריה, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב ביום 29.10.25 עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות ברחוב הר טוב 12, הר חוצבים, ירושלים (בניין רמפא) לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירה ממניע גזעני.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות.

ד. פיצוי למתלונן, ע"ת 2, בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם למזכירות בית המשפט ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.25. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים

ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ה, 21 ספטמבר 2025, במעמד הצדדים.

ענת גרינבאום, שופטת